

„Не го вѣрвай, булина-та,
„То не е отъ това, . . .
„Поглѣди го у лице-то
    „И от' пати до главѣ! . . .
„Не е, булин', то отъ това,
    „Нѣ было, що было. . . .
„Я развѣрзваи твой-тѣхъ торбѫ
    „И мой-то цѣдило.
Дурѣ издума Златевица,
    Дѣшка развѣрзала:
Тука торбѫ, тамъ паницѫ,
    Сичко разрядила.
Прѣсни пити, пристѣргани
    Топли присѣяни,
Разчупени, нарядени
    На кѣрпи шарени.
Соль, лѣжици, червенъ пиперь,
    Зеленъ лукъ и чеснъ
Отъ дробъ чорба, черекъ печень,
    Бѣкиялъ с' вино пѣленъ.
Нарядихѫ сичко редомъ,
    Какъ отъ дѣда знаїкъ;
Отстѣпихѫ малко назадъ,
    Дур' ядатъ да чакатъ.
Мастори-тѣ като ядатъ,
    Сѣдови да земијатъ,
Да уміјатъ, да утрїјатъ
    И вечеріј да готовијатъ.

VIII.

Подиръ малко мастеръ добри
    Работѣ остави,
Той най-напредъ отъ вси доди,
    И момци покани.
Чукъ, лопатки по моравѣ
    Сички оставихѫ:
Нѣма глычка, нѣма мѣлвѣ,
    Край хлѣба сѣдахѫ.